Oikeustapauskokoelma

EUROOPAN UNIONIN VIRKAMIESTUOMIOISTUIMEN TUOMIO (ensimmäinen jaosto)

23 päivänä marraskuuta 2010 *

Henkilöstö — Virkamiehet — Avoin kilpailu — Varallaololuetteloon merkitsemättä jättäminen — Naisten ja miesten tasavertainen edustus kilpailujen valintalautakunnissa

Asiassa F-50/08,

jossa on kyse EY 236 ja EA 152 artiklaan perustuvasta kanteesta,

**Gábor Bartha**, kotipaikka Bryssel (Belgia), edustajanaan asianajaja P. Homoki,

kantajana,

vastaan

**Euroopan komissio**, asiamiehinään J. Currall, V. Bottka ja A. Sipos,

vastaajana,

VIRKAMIESTUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja S. Gervasoni sekä tuomarit H. Kreppel (esittelevä tuomari) ja H. Tagaras,

kirjaaja: W. Hakenberg,

on antanut seuraavan

**tuomion**

1 Bartha vaatii virkamiestuomioistuimen kirjaamoon 19.5.2008 jätetyllä kannekirjelmällään pääasiassa yhtäältä valintalautakunnan tekemän sen päätöksen kumoamista, jolla kantajaa ei otettu avoimen kilpailun EPSO/AD/56/06 kokeisiin, ja toisaalta Euroopan yhteisöjen komission velvoittamista korvaamaan tästä päätöksestä kantajalle aiheutunut vahinko.

* Oikeudenkäyntikieli: unkari.

## Asiaa koskevat oikeussäännöt

2 Euroopan unionin henkilöstösääntöjen (jäljempänä henkilöstösäännöt) liitteessä III olevassa 3 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Valintalautakuntaan kuuluu nimittävän viranomaisen nimeämä puheenjohtaja sekä yhtä monta nimittävän viranomaisen ja henkilöstökomitean nimeämää jäsentä.

Kahden tai useamman toimielimen yhteistä yleistä kilpailua varten valintalautakunnassa on henkilöstösääntöjen 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun nimittävän viranomaisen nimeämä puheenjohtaja sekä henkilöstösääntöjen 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun nimittävän viranomaisen toimielinten ehdotuksesta nimeämiä jäseniä sekä toimielinten henkilöstökomiteoiden yhteisellä päätöksellä nimeämiä jäseniä tasapuolisen edustuksen mukaisesti.

Valintalautakunta voi käyttää tietyissä kokeissa apunaan yhtä tai useampaa neuvoa-antavaa lisäjäsentä.

Virkamiesten joukosta valittujen valintalautakunnan jäsenten on kuuluttava vähintään samaan tehtäväryhmään ja palkkaluokkaan kuin täytettävä virka.

Jos valintalautakunnassa on enemmän kuin neljä jäsentä, siihen on kuuluttava vähintään kaksi kutakin sukupuolta olevaa jäsentä.”

## Tosiseikat

3 Euroopan yhteisöjen henkilöstövalintatoimisto (EPSO) julkaisi 25.7.2006 ilmoituksen avoimesta kilpailusta EPSO/AD/56/06 (EUVL C 172 A, s. 3; jäljempänä kilpailuilmoitus) varallaololuettelon laatimiseksi palkkaluokan AD 5 sellaisten hallintovirkamiesten palvelukseen ottamiseksi, jotka ovat Unkarin kansalaisia.

4 Kyseinen kilpailu käsitti neljä erikoisalaa: ”Eurooppalainen julkishallinto/henkilöstöhallinto’, ”Oikeus”, ”Talous”ja ”Mikrotalous/liiketalous”.

5 Varallaololuetteloon merkittävien kilpailun läpäisseiden hakijoiden määräksi erikoisalan ”Oikeus” osalta oli asetettu kymmenen.

6 Kantaja ilmoittautui hakijaksi kilpailuun EPSO/AD/56/06 ja valitsi ilmoittautumisen yhteydessä erikoisalan ”Oikeus”.

7 Sen jälkeen, kun kantaja oli läpäissyt alkukarsintakokeet, jotka järjestettiin hakijoiden alustavan valinnan suorittamiseksi, hän osallistui kilpailuilmoituksessa todettuihin kolmeen kirjalliseen kokeeseen, minkä jälkeen hän osallistui suulliseen kokeeseen, joka järjestettiin kirjallisten kokeiden perusteella valituille hakijoille.

8 Valintalautakunnan puheenjohtaja ilmoitti kantajalle 19.11.2007 päivätyllä kirjeellä, että häntä ei voitu merkitä varallaololuetteloon, sillä hänen kirjallisista kokeista ja suullisesta kokeesta saamansa yhteisarvosana oli alhaisempi kuin kymmenen kilpailun läpäisseen hakijan arvosana (erikoisalan ”Oikeus” osalta).

9 Kantaja vaati 22.11.2007 päivätyllä kirjeellään sen päätöksen uudelleenkäsittelyä, jolla kantaja päätettiin olla merkitsemättä kilpailun varallaololuetteloon.

10 Kantaja esitti vaatimuksensa uudelleen EPSO:lle 10.12.2007 osoitetulla sähköpostilla sen jälkeen, kun hän ei ollut saanut vaatimiaan asiakirjoja ja tietoja.

11 EPSO lähetti kantajalle 20.12.2007 kopion hänen kirjallisista kokeistaan b) ja c) sekä kopion niitä vastaavista arviointilomakkeista.

12 Kantaja täydensi EPSO:n hänelle toimittamien asiakirjojen perusteella 7.1.2008 päivätyllä kirjeellä väitteitä, jotka hän esitti alun perin uudelleenkäsittelyä koskeneessa vaatimuksessaan.

13 Valintalautakunnan puheenjohtaja hylkäsi vaatimuksen uudelleenkäsittelystä 23.1.2008 päivätyllä päätöksellä.

14 Kantaja riitautti 23.1.2008 tehdyn päätöksen sisällön EPSO:lle 25.1.2008 lähettämällään sähköpostilla.

15 Valintalautakunnan puheenjohtaja vahvisti 31.3.2008 päivätyllä päätöksellä päätöksen kieltäytyä merkitsemästä kantaja kilpailun varallaololuetteloon.

**Oikeudenkäyntimenettely ja asianosaisten vaatimukset**

16 Kanne nostettiin 19.5.2008.

17 Kantaja vaatii, että virkamiestuomioistuin

— kumoaa 19.11.2007 tehdyn päätöksen

— kumoaa 23.1.2008 tehdyn päätöksen

— kumoaa 31.3.2008 tehdyn päätöksen

— velvoittaa komission korvaamaan edellä mainittujen päätösten lainvastaisuudesta seuranneen vahingon

— velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

18 Komissio vaatii, että virkamiestuomioistuin

— hylkää kanteen

— velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

19 Asiakirjassa, jonka otsikkona on ”Vaatimuksen muuttaminen” ja jota virkamiestuomioistuin pitää kantajan vastauskirjelmänä, kantaja on lisäksi vaatinut, että virkamiestuomioistuin

— velvoittaa komission korvaamaan kantajalle aineellisesta vahingosta korvauksen, jonka määrä on 924 euroa kuukautta kohti ajalta, joka on kulunut päivämäärästä 31.3.2008 alkaen tämän tuomion antamiseen saakka

— velvoittaa komission korvaamaan kantajalle aineettomasta vahingosta 10 000 euroa

— määrää EPSO:n tekemään uuden päätöksen, joka korvaa 19.11.2007 tehdyn päätöksen.

20 Komissio vaatii vastaajan vastauskirjelmässään uudelleen, että virkamiestuomioistuin

— hylkää kantajan kanteen

— velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

21 Virkamiestuomioistuin päätti asianosaisten suostumuksella ratkaista asian ilman suullista käsittelyä työjärjestyksen 48 artiklan 2 kohdan nojalla.

## Oikeudellinen arviointi

### A *Kumoamista koskevat vaatimukset*

#### 1. *Alustavat huomiot kumoamista koskevien vaatimusten kohteesta*

22 On muistettava, että oikeuskäytännön mukaan silloin, kun kilpailun hakija vaatii valintalautakunnan tekemän päätöksen uudelleenkäsittelyä, hänelle vastainen päätös on päätös, jonka valintalautakunta on tehnyt hakijan tilanteen uudelleenkäsittelyn jälkeen (ks. asia T-173/05, Heus v. komissio, tuomio 13.12.2006, Kok. H., s. I-A-2-329 ja II-A-2-1695, 19 kohta). Näin ollen 23.1.2008 tehty päätös, joka tehtiin kantajan 22.11.2007 esittämän uudelleenkäsittelyä koskevan vaatimuksen jälkeen, on korvannut valintalautakunnan 19.11.2007 tekemän alkuperäisen päätöksen ja on kantajalle vastainen toimi (jäljempänä riidanalainen päätös).

23 Lisäksi asiakirja-aineistosta ilmenee, että sen jälkeen, kun kantaja oli vastaanottanut riidanalaisen päätöksen, hän lähetti 25.1.2008 EPSO:lle – joka oli kilpailuilmoituksen perusteella ei ainoastaan uudelleenkäsittelyä koskevien vaatimusten vastaanottaja vaan myös hakijoiden henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdan nojalla esittämien valitusten vastaanottaja – sähköpostin, jossa hän riitautti kyseisen päätöksen perusteet ja korosti erityisesti, että päätös oli tehty ottamatta huomioon tiettyjä kilpailun valintalautakuntien työskentelyä koskevia sääntöjä. Kun otetaan huomioon kyseisen sähköpostin aihe ja se, että sen seikan, että EPSO päätti toimittaa sähköpostin valintalautakunnan puheenjohtajalle, jotta tämä vastaa siihen, ei pitäisi vaikuttaa siihen, miten virkamiestuomioistuimen on määriteltävä kyseinen sähköposti, sitä on pidettävä henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuna valituksena, joka on nimenomaisesti hylätty 31.3.2008 tehdyllä päätöksellä. Oikeuskäytännössä on kuitenkin katsottu, että kumoamisvaatimukset, jotka kohdistetaan muodollisesti valituksen hylkäämispäätökseen, johtavat siinä tapauksessa, ettei kyseisellä päätöksellä ole itsenäistä sisältöä, siihen, että virkamiestuomioistuimen käsiteltäväksi saatetaan toimi, josta on tehty valitus (ks. vastaavasti asia 293/87, Vainker v. parlamentti, tuomio 17.1.1989, Kok., s. 23, 8 kohta; ks. myös asia F-104/07, Hoppenbrouwers v. komissio, Kok. H., s. I-A-1-259 ja II-A-1-1399, 31 kohta). Näin ollen on katsottava, että koska 31.3.2008 tehdyllä päätöksellä ei ole itsenäistä sisältöä, ei ole myöskään tarvetta käsitellä vaatimuksia, jotka koskevat kyseisen päätöksen kumoamista.

#### 2. *Riidanalaisen päätöksen kumoamista koskevat vaatimukset*

##### a) Tutkittavaksi ottaminen

24 Komission mielestä riidanalaisesta päätöksestä olisi pitänyt nostaa kanne määräajassa, joka umpeutui kolmessa kuukaudessa ja kymmenessä päivässä kyseisen päätöksen tiedoksiantamisesta alkaen, eli viimeistään 3.5.2008. Kyseessä oleva kanne nostettiin kuitenkin vasta 19.5.2008. Komission mukaan kyseinen kanne on siksi jätettävä tutkimatta.

25 Tältä osin on todettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan kilpailun valintalautakunnan päätöksen osalta mahdollisena oikeussuojakeinona on yleensä asian saattaminen suoraan unionin tuomioistuinten käsiteltäväksi. Jos asianomainen kuitenkin päättää, kuten kantaja on tehnyt nyt käsiteltävässä asiassa, kääntyä ensin hallinnon puoleen hallinnollisen valituksen muodossa, tämän jälkeen nostetun kanteen tutkittavaksi ottaminen riippuu siitä, onko asianomainen noudattanut kaikkia menettelyllisiä edellytyksiä, jotka liittyvät ensin käytettyyn valituskeinoon (asia T-41/04, Pérez-Díaz v. komissio, tuomio 25.11.2005, Kok. H., s. I-A-373 ja II-1697, 32 kohta).

26 Koska kantaja on nyt käsiteltävässä asiassa päättänyt tehdä riidanalaisesta päätöksestä valituksen, hänen oli henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdan mukaisesti tehtävä se kolmen kuukauden kuluessa kyseisen päätöksen tiedoksiantamisesta. Asiakirja-aineistosta ilmenee kuitenkin, että asianomainen on noudattanut kyseistä vanhenemisaikaa, sillä kantajan valitus on saapunut EPSO:lle 25.1.2008, eli kaksi päivää sen jälkeen, kun riidanalainen päätös oli annettu hänelle tiedoksi 23.1.2008.

27 Lisäksi kun henkilöstösääntöjen 91 artiklan 3 kohdan sanamuodon mukaan kyseisessä artiklassa tarkoitetut kanteet on nostettava kolmen kuukauden kuluessa valituksen johdosta tehdyn päätöksen tiedoksiantamisesta, kyseistä määräaikaa on kuitenkin pidennetty työjärjestyksen 100 artiklan 3 kohdassa tarkoitetulla pitkien etäisyyksien vuoksi annettavalla määräajalla kymmenen päivää, kantaja on nostanut kyseessä olevan kanteen virkamiestuomioistuimessa 19.5.2008, eli kolmen kuukauden ja kymmenen päivän määräajassa. Näin ollen komissiolla ei ole perustetta väitteelleen, jonka mukaan kanne on nostettu myöhässä.

b) Asiakysymys

28 Kantaja on alun perin vedonnut kuuteen kanneperusteeseen, jotka perustuvat ensinnäkin henkilöstösääntöjen liitteessä III olevan 3 artiklan viidenteen kohtaan, toiseksi oikeudenmukaista oikeudenkäyntiä koskevan vaatimuksen vastaisuuteen, kolmanneksi arviointia koskevien periaatteiden loukkaamiseen, neljänneksi henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdan vastaisuuteen, viidenneksi toimivallan väärinkäyttöön ja hyvän hallinnon periaatteen loukkaamiseen ja kuudenneksi oikeusvarmuuden periaatteen loukkaamiseen.

29 Vastauskirjelmässään kantaja on kuitenkin ilmoittanut virkamiestuomioistuimelle, että hän luopuu kanneperusteista, jotka perustuvat oikeudenmukaisen oikeudenkäynnin vaatimuksen vastaisuuteen, arviointia koskevien periaatteiden loukkaamiseen ja oikeusvarmuuden periaatteen loukkaamiseen.

30 Henkilöstösääntöjen liitteessä III olevan 3 artiklan viidenteen kohtaan perustuva kanneperuste on tutkittava.

Asianosaisten lausumat

31 Kantaja on todennut, että henkilöstösääntöjen liitteessä III olevan 3 artiklan viidennen kohdan mukaan on niin, että ”jos valintalautakunnassa on enemmän kuin neljä jäsentä, siihen on kuuluttava vähintään kaksi kutakin sukupuolta olevaa jäsentä”. Kantajan mukaan nyt käsiteltävässä asiassa ei ole noudatettu kyseistä säännöstä, sillä valintalautakuntaan, jossa oli enemmän kuin neljä jäsentä, kuului ainoastaan yksi naispuolinen jäsen suullisen kokeen aikana.

32 Komissio on todennut sen jälkeen, kun se oli vaatinut kanneperusteen tutkimatta jättämistä sillä perusteella, ettei sitä ole esitetty riitaa koskevan alustavan menettelyn aikana, toissijaisena perusteluna, ettei henkilöstösääntöjen liitteessä III olevan 3 artiklan viidettä kohtaa voida soveltaa nyt käsiteltävässä asiassa, sillä valintalautakunta koostui ainoastaan neljästä varsinaisesta jäsenestä ja neljästä varajäsenestä. Joka tapauksessa on niin, että jos katsotaan, että valintalautakunnan on pitänyt noudattaa kyseistä säännöstä, komission mukaan henkilöstösääntöjen liitteessä III olevan 3 artiklan viidettä kohtaa, jossa ei tehdä eroa varsinaisten ja varajäsenten välillä, on noudatettu, sillä valintalautakuntaan kuului kaksi naispuolista jäsentä.

33 Kantaja toteaa kanneperusteen tutkittavaksi ottamisesta, ettei valituksen ja kanteen vastaavuutta koskevaa sääntöä sovelleta kilpailuja koskevissa asioissa ja että kanneperuste, joka koskee kilpailujen valintalautakuntien pariteettisäännön vastaisuutta, on joka tapauksessa ehdoton kanneperuste, johon voidaan vedota ensimmäistä kertaa tuomioistuimessa. Kantaja toteaa pääasiasta, että sen arvioimiseksi,

onko henkilöstösääntöjen liitteessä III olevan 3 artiklan viidennen kohdan edellytyksiä, joiden tarkoituksena on syrjinnän välttäminen, noudatettu, on otettava huomioon ainoastaan varsinaiset jäsenet tai vähintään suullisen kokeen aikana läsnä olleet jäsenet.

Virkamiestuomioistuimen arviointi asiasta

– Kanneperusteen tutkittavaksi ottaminen

34 Kuten virkamiestuomioistuin on katsonut asiassa F-45/07, Mandt vastaan parlamentti, 1.7.2010 antamassaan tuomiossa (119 ja 120 kohta), valituksen ja kanteen vastaavuutta koskevaa sääntöä on jätetty noudattamatta ainoastaan silloin, kun riita-asiaa koskevassa kanteessa muutetaan valituksen kohdetta tai perustetta, ja jälkimmäinen perusteen käsite on ymmärrettävä laajasti. Tällaisen tulkinnan mukaan ja kumoamista koskevien vaatimusten osalta on ”riita-asian perusteeksi” ymmärrettävä kantajan tekemä kanteen kohteena olevan toimen sisäisen laillisuuden riitauttaminen tai vaihtoehtoisesti kyseisen toimen ulkoisen laillisuuden riitauttaminen. Näin ollen, ja laittomuutta koskevia poikkeuksia ja ehdottomia kanneperusteita lukuun ottamatta, kyse olisi riita-asian perusteen muuttamisesta ja siksi vastaavuutta koskevan säännön noudattamatta jättämisestä, jos kantaja olisi valituksessaan arvostellut ainoastaan hänelle vastaisen toimen muodollista pätevyyttä, mukaan luettuna sen menettelyllisiä puolia, ja vetoaisi kanteessaan aineellista kysymystä koskeviin kanneperusteisiin, tai siinä päinvastaisessa tilanteessa, että kantaja sen jälkeen, kun hän olisi valituksessaan riitauttanut ainoastaan hänelle vastaisen toimen aineellisen laillisuuden, nostaisi kanteen, joka sisältää toimen muodollista pätevyyttä koskevia kanneperusteita.

35 Vaikka nyt käsiteltävässä asiassa on totta, ettei henkilöstösääntöjen liitteessä III olevan 3 artiklan viidenteen kohtaan perustuva kanneperuste sisälly edes implisiittisesti valitukseen, kantaja on kuitenkin valituksessaan riitauttanut riidanalaisen päätöksen ulkoisen laillisuuden, kun hän vetosi muun muassa siihen, ettei hänen kirjallista koettaan c) korjannut unkarinkielinen arvioija, mikä hänen näkökulmastaan vaikutti koko menettelyn laillisuuteen, ja sitä, että riidanalainen päätös oli puutteellisesti perusteltu 22.11.2007 ja 7.1.2008 päivätyissä kirjeissä esitettyjä huomioiden osalta. Näin ollen edellä mainittu kanneperuste, joka koskee samaa oikeudellista perustetta kuin jotkin valituksessa esitetyt perusteet, on otettava tutkittavaksi.

– Kanneperusteen perusteltavuus

36 On ensinnäkin tutkittava, oliko valintalautakunnassa, joka arvioi kantajan suoritukset, ”enemmän kuin neljä jäsentä” henkilöstösääntöjen liitteessä III olevan 3 artiklan viidennessä kohdassa tarkoitetulla tavalla sen määrittämiseksi, oliko valintalautakunnan noudatettava kyseessä olevassa asiassa mainittuja säännöksiä.

37 Tästä on todettava, että henkilöstösääntöjen liitteessä III olevan 3 artiklan viidennessä kohdassa oleva ilmaisu ”[valintalautakunnan] jäsenet” on ymmärrettävä sen yleisyys huomioon ottaen siten, että siinä tarkoitetaan valintalautakunnan kaikkia jäseniä, mukaan luettuna sen puheenjohtaja, eikä ainoastaan kyseisen valintalautakunnan niitä jäseniä, jotka eivät ole puheenjohtajia. Näin ollen kilpailujen valintalautakunnat, joissa on, kuten pääasiassa, vähintään viisi jäsentä, mukaan luettuna puheenjohtaja, kuuluvat edellä mainitun säännöksen soveltamisalaan.

38 Toiseksi on tutkittava, onko kilpailun valintalautakunta noudattanut henkilöstösääntöjen liitteessä III olevan 3 artiklan viidennen kohdan sääntöä, eli sitä, että siihen on kuuluttava ”vähintään kaksi kutakin sukupuolta olevaa jäsentä”. Tältä osin on määritettävä ensin, onko säännön noudattamista arvioitava valintalautakuntaa koottaessa, sellaisena kuin se ilmenee kilpailun järjestäneen toimielimen tai sen järjestäneiden toimielinten julkaisemasta listasta, vai kokeiden tosiasiallisen järjestämisen aikana, minkä jälkeen on arvioitava sitä, onko huomioon otettava ainoastaan valintalautakunnan varsinaiset jäsenet vai myös sen varajäsenet.

39 Siltä osin kuin on kyse siitä, onko henkilöstösääntöjen liitteessä III olevan 3 artiklan viidennen kohdan säännön noudattamista arvioitava valintalautakunnan jäseniä koskevan listan julkaisuhetkellä vai suullisten kokeiden järjestämisen aikana, virkamiestuomioistuimen mukaan edellä mainittuja säännöksiä on tulkittava siten, että ne koskevat valintalautakunnan jäseniä, siten kuin heidät ilmoitetaan julkaistussa listassa. Jos edellä mainittua sääntöä olisi nimittäin noudatettava kokeiden järjestämisen aikana, tästä seuraisi huomattavia käytännön ongelmia kilpailun järjestämisestä vastaavalle hallinnolle, kun otetaan huomioon, että päinvastainen tulkinta johtaisi siihen kohdistuvaan liian raskaaseen velvoitteeseen henkilöstöhallinnon osalta, sillä kilpailujen valintalautakunnissa on henkilöstösääntöjen liitteessä III olevan 3 artiklan toisen kohdan nojalla oltava myös samanaikaisesti nimittävän viranomaisen nimeämiä jäseniä sekä henkilöstökomitean tai -komiteoiden nimeämiä jäseniä.

40 Siltä osin kuin on kyse siitä, onko sen arvioimiseksi, onko henkilöstösääntöjen liitteessä III olevan 3 artiklan viidettä kohtaa noudatettu, otettava huomioon ainoastaan valintalautakunnan varsinaiset jäsenet vai myös varajäsenet, on muistettava ensinnäkin, että oikeuskäytännön mukaan hallinto, joka määrittää kilpailun valintalautakunnan, voi laillisesti, vaikka tämä mahdollisuus ei nimenomaisesti sisälly henkilöstösääntöihin, määrätä ei ainoastaan varsinaisia jäseniä vaan myös varajäseniä. Ajatuksena kilpailun valintalautakunnan varajäsenten nimeämisessä on mahdollistaa tilanteissa, joissa varsinaiset jäsenet ovat estyneitä, heidän korvaamisensa, jotta valintalautakunta voi täyttää tehtävänsä kohtuullisessa ajassa siten, että säilytetään muuttumaton kokoonpano koko suullisten kokeiden ajan (asia T-100/04, Giannini v. komissio, tuomio 12.3.2008, Kok. H., s. I-A-2-9 ja II-A-2-37, 207 kohta).

41 Sen arvioimiseksi, onko henkilöstösääntöjen liitteessä III olevan 3 artiklan viidennen kohdan sääntöä noudatettu, on kuitenkin periaatteessa otettava huomioon ainoastaan valintalautakunnan varsinaiset jäsenet, sillä yleensä he ovat ne, joiden tehtävänä on osallistua kokeiden tosiasialliseen kulkuun.

42 Jos lisäksi henkilöstösääntöjen liitteessä III olevan 3 artiklan viidettä kohtaa olisi tulkittava siten, että siinä velvoitetaan ottamaan huomioon kilpailun valintalautakunnan kokoonpanon lainmukaisuuden arvioimiseksi valintalautakunnan kaikki jäsenet, olivatpa he varsinaisia tai varajäseniä, tällaisen tulkinnan kautta kyseinen säännös menettäisi suuren osan merkityksestään. Lainsäätäjä on nimittäin asettanut vaatimuksen, jonka mukaan valintalautakuntaan, jossa on enemmän kuin neljä jäsentä, on kuuluttava vähintään kaksi kutakin sukupuolta olevaa jäsentä, jotta valintalautakuntien kokoonpano noudattaisi molempien sukupuolten tasapuolista edustusta. Tätä tavoitetta ei kuitenkaan saavutettaisi, jos olisi riittävää, että valintalautakunnassa, jossa on vähintään kahdeksan jäsentä, varajäsenet mukaan luettuna, toinen sukupuolista olisi edustettuna vain kahdella varajäsenellä.

43 Näin ollen valintalautakunnan, jossa on sen jäseniä koskevan listan julkaisuhetkellä enemmän kuin neljä varsinaista jäsentä, voidaan katsoa täyttävän henkilöstösääntöjen liitteessä III olevan 3 artiklan viidennen kohdan vaatimukset ainoastaan, jos sen varsinaisissa jäsenissä on vähintään kaksi kummankin sukupuolen edustajaa.

44 Vaatimus, jonka mukaan huomioon on otettava ainoastaan valintalautakunnan varsinaiset jäsenet valintalautakunnan jäseniä koskevan listan julkaisuhetkellä, voi olla lievempi sellaisessa erityisessä tilanteessa, jossa siitä huolimatta, ettei valintalautakunnan kokoonpano ole tuossa vaiheessa henkilöstösääntöjen liitteessä III olevan 3 artiklan viidennen kohdan säännön mukainen, sellaisena kuin sitä on tulkittu edellisessä kohdassa, valintalautakunnan kokoonpano on kokeiden varsinaisen järjestämisen aikana kuitenkin kyseisen säännön mukainen. Tällaisessa tilanteessa on nimittäin saavutettu henkilöstösääntöjen liitteessä III olevan 3 artiklan viidennen kohdan tavoite, jonka mukaan kilpailun osallistujien suoritukset arvioi valintalautakunta, jossa on varmistettu tasapuolinen edustus naisten ja miesten välillä.

45 Nyt käsiteltävässä asiassa on todettava, että vaikka EPSO oli 23.8.2006 päivätyssä kirjeessään pyytänyt toimielimiä sekä henkilöstökomiteoita ehdottamaan sellaisten henkilöiden nimiä, jotka voisivat muodostaa valintalautakunnan, ja muistuttanut niille nimenomaisesti, että valintalautakuntaan, jossa

on enemmän kuin neljä jäsentä, on ehdottomasti kuuluttava vähintään kaksi kutakin sukupuolta olevaa jäsentä, asiakirja-aineistosta ilmenee, että hieman ennen suullisten kokeiden järjestämistä EPSO julkaisi internetsivullaan listan yleisen kilpailun EPSO/AD/56/06 valintalautakunnan jäsenistä – varsinaisista ja varajäsenistä –, josta ilmenee, että valintalautakunta koostui varsinaisena jäsenenä toimineesta puheenjohtajasta, joka oli miespuolinen, ja neljästä varsinaisesta jäsenestä, jotka olivat niin ikään miespuolisia eikä yksikään ollut naispuolinen, mikä on henkilöstösääntöjen liitteessä III olevan 3 artiklan viidennen kohdan vastaista.

46 On totta, että EPSO:n julkaisemalla listalla oli myös naispuolinen varapuheenjohtaja ja yksi naispuolinen varajäsen ja että tällainen varajäsen osallistui valintalautakunnan istuntoon kantajan suullisen kokeen aikana.

47 Tällainen seikka ei kuitenkaan ole omiaan vaikuttamaan siihen, että kilpailun valintalautakunta olisi täyttänyt henkilöstösääntöjen liitteessä III olevan 3 artiklan viidennen kohdan vaatimukset, sillä ei ole näytetty toteen tai edes väitetty, että naispuolinen varapuheenjohtaja ja naispuolinen varajäsen olisivat tosiasiallisesti olleet osa valintalautakunnan, joka tutki kokeiden aikana hakijoiden soveltuvuuden, muuttumatonta kokoonpanoa.

48 Näin ollen on pääteltävä, että nyt käsiteltävässä asiassa kilpailun valintalautakunnan kokoonpano ei ollut henkilöstösääntöjen liitteessä III olevan 3 artiklan viidennen kohdan säännösten mukainen.

49 Koska ei ole todettu, että riidanalaisella päätöksellä olisi ollut sama sisältö tällaisen lainvastaisuuden puuttuessa, riidanalainen päätös on kumottava, ilman että olisi tarpeellista tutkia muita kanteen kanneperusteita.

B *Vaatimukset, joiden mukaan virkamiestuomioistuimen on määrättävä EPSO tekemään uusi päätös, joka korvaa 19.11.2007 tehdyn päätöksen*

50 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan unionin tuomioistuimen tehtävänä ei ole käsitellä hallintoon kohdistettuja kehotuksia, kun on kyse henkilöstösääntöjen 91 artiklaan perustuvan laillisuuden arvioimisesta (asia T-14/03, Di Marzio v. komissio, tuomio 2.3.2004, Kok. H., s. I-A-43 ja II-167, 63 kohta). Edellä mainitut vaatimukset on näin ollen jätettävä tutkimatta.

C *Vahingonkorvausvaatimukset*

1. *Asianosaisten lausumat*

51 Kantaja vaatii riidanalaisesta päätöksestä väitetysti aiheutuneen aineellisen ja aineettoman vahingon korvaamista. Kantaja täsmentää, että hänelle aiheutunut aineellinen vahinko perustuu eroon palkkaluokan AD 5 palkkatasoon 2 kuuluvan virkamiehen palkkauksen, ja sen välillä, minkälaista palkkaa kantaja saa tällä hetkellä, sekä siihen, että häneltä vietiin oikeus Euroopan unionin sosiaaliturvaan ja vanhuuseläkkeeseen.

52 Komissio vaatii näiden vaatimusten hylkäämistä.

2. *Virkamiestuomioistuimen arviointi asiasta*

53 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan hallinto on vastuussa vahingosta, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät: toimielinten moitittu toiminta on lainvastaista, vahinko on todella syntynyt ja toiminnan ja väitetyn vahingon välillä on syy-yhteys (asia C-136/92 P, komissio v. Brazzelli Lualdi ym.,

tuomio 1.6.1994, Kok., s. I-1981, 42 kohta ja asia C-348/06 P, komissio v. Girardot, tuomio 21.2.2008, Kok., s. I-833, 52 kohta). Nämä edellytykset ovat päällekkäisiä. Jonkin edellytyksen puuttuminen riittää vahingonkorvausvaatimusten hylkäämiseen.

54 Syy-yhteyden osalta kantajan on lähtökohtaisesti näytettävä toteen, että kyseessä olevan toimielimen tekemän virheen ja väitetyn vahingon välillä on välitön ja varma syy-yhteys (asia T-140/97, Hautem v. EIP, tuomio 28.9.1999, Kok. H., s. I-A-171 ja II-897, 85 kohta).

55 Oikeuskäytännössä edellytetyn syy-yhteyden varmuuden aste on saavutettu tilanteessa, jossa unionin toimielimen tekemä virhe on varmasti johtanut siihen, että tietty henkilö – vaikkei hän välttämättä ole menettänyt työllistymismahdollisuutta, sillä siihen asianomainen ei koskaan voi näyttää hänellä olevan oikeutta – on menettänyt todellisen mahdollisuuden tulla palkatuksi virkamiehenä tai toimihenkilönä, minkä seurauksena asianomaiselle on aiheutunut aineellista vahinkoa, joka koostuu ansioiden menetyksestä (asia T-45/01, Sanders ym. v. komissio, tuomio 5.10.2004, Kok., s. II-3315, 150 kohta; asia F-46/07, Tzirani v. komissio, tuomio 22.10.2008, Kok. H., s. I-A-1-323 ja II-A-1-1773, 218 kohta).

56 Siltä osin kuin on kyse aineellisesta vahingosta, kantaja vaatii sellaisen aineellisen vahingon korvaamista, joka perustuu yhtäältä palkan menetykseen, joka johtuu erosta palkkaluokan AD 5 palkkatasoon 2 kuuluvien virkamiesten ja kantajan tämänhetkisen palkan välillä, ja toisaalta henkilöstösääntöihin pohjautuvien sosiaaliturvan ja eläkkeen menetykseen. Nyt käsiteltävässä asiassa ei kuitenkaan ole näytetty toteen, että valintalautakunnan kokoonpanossa ilmenneen lainvastaisuuden puuttuessa kantaja olisi palkattu virkamiehenä tai että hänellä olisi tuolloin ollut todellista mahdollisuutta tulla palkatuksi. Koska hallinnon tekemän virheen ja väitetyn vahingon väliseen syy-yhteyteen liittyvä edellytys ei täyty, vaatimukset aineellisen vahingon korvaamisesta on hylättävä. Kumotun toimen toteuttaneen hallinnon on joka tapauksessa ryhdyttävä tämän tuomion täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin ja erityisesti toteutettava sovellettavan unionin säännöstön mukaisia periaatteita noudattamalla sellainen toimi, jolla voidaan tasapuolisesti korvata vahinko, joka kantajalle on aiheutunut kumotusta toimesta (ks. vastaavasti asia T-132/03, Casini v. komissio, tuomio 15.9.2005, Kok. H., s. I-A-253 ja II-1169, 98 kohta).

57 Siltä osin kuin on kyse aineettomasta vahingosta, on todettava, ettei kantaja ole näyttänyt toteen, että hän on kärsinyt sellaisesta aineettomasta vahingosta, joka perustuu riidanalaisen päätöksen kumoamisen perusteena olevaan laittomuuteen ja jota ei olisi mahdollista kokonaan hyvittää kyseisen päätöksen kumoamisella (ks. vastaavasti asia T-49/08 P, Michail v. komissio, tuomio 19.11.2008, Kok. H., s. I-B-1-121 ja II-B-1-739, 88 kohta).

58 Vahingonkorvausvaatimukset on näin ollen hylättävä.

**Oikeudenkäyntikulut**

59 Virkamiestuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 1 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on tätä vaatinut, jollei työjärjestyksen kuluja koskevan luvun muissa määräyksissä toisin määrätä. Saman artiklan 2 kohdan nojalla kohtuuden niin vaatiessa virkamiestuomioistuin voi päättää, että asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut vain osittain tai että tätä ei lainkaan velvoiteta korvaamaan oikeudenkäyntikuluja.

60 Edellä esitetyillä perusteilla komissio on pääasiassa hävinnyt asianosainen. Lisäksi kantaja on vaatimuksissaan vaatinut nimenomaisesti, että komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut. Asian olosuhteissa ei ole perusteltua soveltaa työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohtaa, minkä vuoksi komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

EUROOPAN UNIONIN VIRKAMIESTUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

**1) Kumotaan kilpailun EPSO/AD/56/06 valintalautakunnan 23.1.2008 tekemä päätös, jolla hylättiin Gábor Barthan vaatimus, joka koski sen päätöksen uudelleentarkastelua, jolla kyseisen valintalautakunta päätti hylätä hänen hakemuksensa.**

**2) Kanne hylätään muilta osin.**

**3) Euroopan komissio velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.**

Gervasoni Kreppel Tagaras

Julistettiin Luxemburgissa 23 päivänä marraskuuta 2010.

W. Hakenberg
kirjaaja

S. Gervasoni
puheenjohtaja